

Věřím, že do několika let bude cyklostezka podél celé Ohře

Snad většina lidí několikrát ročně vyrazí na kole. Někdo jezdí do práce, jiní čistě za sportem, většina z nás asi rekreačně za aktivním odpočinkem. A když na kole, tak po cyklostezkách, protože ty škrtají bezpečí před automobilovým provozem a nabízí mnohdy zajímavé přírodní scenérie či památky. Zkusili jste se někdy na takovém výletu zamyslet, kdo vlastně takovou cyklotrasu vymyslí, kdo jí značí, a kdo o ní pečuje? V Karlovarském kraji je to Miroslav Landa. Je člověkem, který se na pozici předsedy krajské komise Klubu českých turistů již více jak šest let stará o to, aby náš výlet na jízdním kole byl plný zážitků, abychom nebloudili a nečekala nás nepřijemná překvapení.

Pane Lando, jak jste se k takové zajímavé a chvalyhodné práci dostal?

U mě to byla opravdu náhoda. V roce 2004 jsem si přečetl inzerát, že Plzeňský kraj shání značkaře pro Karlovarsko (pozn. redakce: v roce 2004 byly v rámci Klubu českých turistů Plzeňský a Karlovarský kraj spojeny). Tak jsem se zaregistroval, prošel delším školením v Praze, kde jsem se naučil, jak o cyklostezky a cyklotrasy pečovat, jak je značit a jak vytvářet. Mezitím se Karlovarský kraj z hlediska cyklotras osamostatnil a já se stal předsedou krajské komise Klubu českých turistů a společně se dvěma dalšími kolegy jsem začal o trasy pečovat.

Předpokládám, že k cyklistice musíte mít velkí kladný vztah.

Můj vztah k cyklistice začal již v dětství, kdy jsem od rodičů dostal kolo, které jsem si hned zamiloval. Během studií jsem pak cyklistiku na čas opustil, ale poté, co jsem byl přidělen k posádce ve Stříbrně, jsem se k ní opět vrátil a jezdil jsem každý den do práce. Bylo to do vršku, což mi zpočátku dělalo problém, ale časem jsem se rozjedl a naopak mě začalo bavit zjišťovat, jaké mám hranice. Vyústilo to až v účast na závodu „17 hodin Západočeským krajem“, který jsem jel s kamarády dokonce opakovaně. Cykloturistice podlehl i má rodina. Každý rok jezdíme minimálně na týden s přáteli na dovolenou na kolech, letos se chystáme sjet Krušné hory. Dříve s námi hodně jezdily i děti, ale ty jsou už teď dospělé a mají samozřejmě své zájmy.

Jezdíte hodně?

Nyní to už není moc, bývávalo to mnohem více. Ročně najezdím kolem 4 000-5 000 km. Mé pracovní vytížení je veliké, musím se věnovat hlavně plánování nových cyklotras nebo údržbě tras stávajících.

Posledních několik let také spravujete cykloportál, součást webových stránek Karlovarského kraje...

Při své práci samozřejmě úzce spolupracuji s Karlovarským krajem. Nejvíce asi s panem Zukalem z Odboru regionálního rozvoje. Ten sháněl někoho, kdo by se o něj staral. Oslovil tedy i mě a já hned souhlasil. Myslím si, že

je to dobrý prostředek, jak cyklisty informovat.

Vratně se ale k cyklotrasám. Kdo vlastně vzniká v kraji první? Pokud vím, je to poměrně nová záležitost.

To je pravda. Cyklostezky jsou skutečně poměrně mladá záležitost. Ty první začaly vznikat až na konci devadesátých let. První v Karlovarském a vlastně i Plzeňském kraji vznikla v roce 1998 v Krušných horách, konkrétně trasa z Perninku do bývalé Rolavy. Kolem ní pak začaly vznikat další, které zasahovaly až do Ústeckého kraje. Rychle si získaly oblibu a jen za posledních pět let jejich délka narostla z několika stovek kilometrů až na nyníjších více jak 2 000 km.

Jak taková cyklotrasa vzniká? Kdo ji může vytvořit a co k tomu potřebuje?

Když se rozhodne o vytvoření nové cyklotrasy, musí se nejprve sehnat peníze. Každý kilometr cyklotrasy stojí asi 300 000 Kč. Ty peníze musí poskytnout někdo, kdo je ochoten investovat do cyklotrasy. V Karlovarském kraji to jsou především obce a krajský úřad. Po získání peněz se začne s prací na terénu. Nejprve se musí vybrat trasa, která bude bezpečná a zajímavá. Pak se začne s prací na terénu, což znamená stavbu zábradlí, značení a údržbu.

čých turistů, který je v České republice garantem správného značení. Když jde vše zcela ideálně, trvá tento postup asi čtyři měsíce. O údržbu tras se pak stará buď přímo její zřizovatel tedy obec, město či zájmové sdružení nebo většinou správců Klub českých turistů na základě směrnic Karlovarským krajem.

Na jaké nové trasy se z vaší dílny mohou letos vyjet? Co vylepšíte a co úplně nová vzniká?

Vylepšovat se dá vždy a všeho. Je to vlastně nekonečná práce. Snažíme se s kolegy, aby každý rok vznikla alespoň jedna úplně nová trasa. Loni to byla, kromě jiné, trasa mezi Karlovými Vary a Bohovem, kde jsme zatím měli takové hluché místo. Také jsme prodloužovali trasu Karlovy Vary - Nejdk až do Potůčků, kde navazuje na další stezky v Sasku. Letos nás čeká úsek Cyklostezky Ohře z Velichova do Klášterce. Ten sice v určité formě nyní existoval, ale byla to spíše taková oklika, která s řekou neměla mnoho společného. Náš cíl tak byl najít a vytvořit trasu, která bude mnohem lépe kopírovat řeku. Také nás u Cyklostezky Ohře čeká dožádání nového úseku u Nebanice a pak také její kompletní přečíslování. Jak totiž cyklostezka postupně narůstala, začal se zvyšovat i její význam. Byl se na ní loni podávat i národní koordinátor cyklostezky a cyklotras. Cyklostezka Ohře se mu moc líbila, začal o ni velmi hezky mluvit a letos na jaře byla oficiálně přenesena z regionální úrovně na národní úroveň. Její původní regionální značení 204 tak bude přečíslováno na mezinárodní 6. Zařadí se tak mezi ikony cyklotras jako je například trasa č. 1 mezi Prahou a Vidnolí. Také ještě letos významně trasu mezi Novou Rolí a Hrozenínem. Důležitou částí naší práce je však také kontrola

stávajících tras, ať již kontrola značení, zda je kompletní a není poškozené, nebo částei tras, které vedou po místních silnicích. Zde se občas stává, že silnice, které byla před několika lety automobilově téměř nevyužívané, se dnes stává žádanou. Pak je nutné najít jiné trasy, protože tyto cyklisty s automobilem se samozřejmě snažíme minimalizovat. Několik takových tras nyní máme třeba na Kraslicku nebo na Ašsku.

Cyklostezka Ohře je čím dál víc skloňovaný pojem. Jak vidíte její pokračování za hranice regionu?

Do budoucna by Cyklostezka Ohře měla být propojena od svého pramene v Bavorsku až po ústí do Labe. V Německu je trasa hotová, chybí jen krátké propojení u hranic v Pomezí, což by mělo být brzy napraveno. Na české straně je zatím hotová od Chebu po Velichov a v Ústeckém kraji po Kadaň. Jak jsem již zmínil, úsek mezi Velichovem a Kláštercem budeme letos vylepšovat. Další postup je pak záležitost Ústeckého kraje. Ten letos dokončí Cyklostezku Labe a poté přijde na řadu Ohře. Věřím tak, že do několika málo let bude sjízdná cyklostezka podél celé Ohře a její význam ještě víc naroste. Už nyní jsou však některé úseky vysoce frekventované. Tráva úsek mezi Loktem a Karlovými Vary využívají jak cyklisté, tak pěší na výlety. Úsek mezi Sokolovem a Loktem má zase poměrně kvalitní asfaltový povrch, takže jej hojně využívají i bruslaři.

Má ještě, kromě Cyklostezky Ohře, jiná oblast v kraji velkou perspektivu pro rozvoj cykloturistiky?

Velký potenciál mají rozhodně Krušné hory. Už nyní jsou zde krásné cyklostezky a příroda je úžasná. Bohužel takovou tou zemi zamilovali jako Sumava ještě zdaleka nejmáme a to je velká škoda! Mám pocit, že se Krušné hory stále zaměřují spíše na zimní sezonu. Je pravdou, že Sumava je pro turistiku příjemnější, protože není tolik kopcovitá. Na druhou stranu někteří lanovkáři

Miroslav Landa

Narodil se v roce 1957 v Planě. Několik let žil na Tachovsku a na Chebsku, až napevno zakotvil ve Velké Hledešbě. Je absolventem Vysoké vojenské technické školy v Liptovském Mikuláši, byl předním technickým specialistou raketových protiletadlových systémů. U armády skončil v roce 1998. Poté se věnoval obchodní činnosti a pořádal jazykové kurzy v Mariánských Lázních. V roce 2005 získal šanci prosadit se ve svém životním koníčku - cyklistice. Stal se předsedou krajské komise Klubu českých turistů a od té doby pečuje o stávající a vymýšlí nové trasy pro cyklisty. S manželkou Janou vychoval tři děti - dva syny a jednu dceru.

v Krušných horách již provozují lanovky i v létě. Hodně úrodnou v posledních letech sdružené Krušné hory západ, které aktualizoval a vylepšilo síť cyklotras v návaznosti právě na zmíněné lanovky. Aktivitu nyní vyvíjí také město Ostrov, které se snaží propojit město s dalšími v Německu.

Jaká je kvalita českých cyklotras z hlediska propojenosti, značení, hustoty sítě a vůbec servisu kolem cyklistů ve srovnání se zahraničím?

Na to je třeba se dívat z několika hledisek. Za prvé jaká je kvalita samotného značení, je srozumitelná? Jasná? Přehledná? Za druhé jak máme samotnou síť cyklotras. Zde bych řekl, že jsme rozhodně na vysoké úrovni. Samozřejmě je stále co zlepšovat a kam se posouvat, ale střídá se tedy vůbec nemáme.

Kdybyste měl někde v Evropě najít cyklistický ideál, kde by to bylo?

Nejlepší ideál v celé Evropě je jednoznačně ve Švýcarsku. Tam totiž turistiky pojali jako komplexní problematiku a vznikl „Schweizmobil“, kdy jsou jednotně jako globální ideál označovány trasy nejen pro cyklisty, a to hned ve dvou kategoriích - cykloturista a horský cyklista, ale také pro vodáky, bruslaře, pěší turisty. Tento národní projekt je poměrně nový, ale už začíná slavit velký úspěch. Švýcarsko totiž dokázalo propojit vládní úřady a jednotlivé samosprávy s cestovními kancelářemi, hotely, penziony, dopravou, půjčovnami vybavení, provozovateli různých atrakcí a podobně. Vznikly velmi atraktivní a žádané cestovní balíčky, kdy zájemci je půjčeno kolo, někam dojedou, kde má zajištěn hotel, druhý den pokračují po vodě na raftu, na jehož konci má opět zajištěn hotel, třetí den jde pěšky, čtvrtý den opět třeba kolo. Součástí systému je pak i komplexní řešení cyklo-dopravy ve městech, kde nejen vznikla poměrně kvalitní příjezdni síť, ale s kolem smíte napříkdat i do většiny prostředků MHD. Nadace Partnerství nyní pracuje na tom, jak by měl systém přenést i do České republiky.

Jaké cyklotrasy byste v Karlovarském kraji doporučili na výlet?

Kromě páteřní cyklostezky bych doporučil Krušné hory. Jsou krásné především v tomto období. Hodně také doporučuji sjízdit trasy kolem Sokolova. Obecně povědomí je takové, že se jedná o špinavé hornické město, to je ale dnes již zcela nesmysl. Sokolov prošel obrovským vzestupem, prochází přes něj Cyklostezka Ohře, vybudoval řadu navazujících tras třeba do Slavkovského lesa, na Hruškovou a dále. Jakmile se dobuduje okolí jezera Medard, bude Sokolov pro turisty doslova zašlíben.

Studijní pobyt zapojil školy do mezinárodní spolupráce

Na půdě fakulty se konala cenná výměna zkušeností Foto FEK ZČU

V týdnu od 23. do 27. 5. 2011 se pod patronací Fakulty ekonomické ZČU uskutečnil v kraji studijní pobyt pro experty v oblasti vzdělávání, tzv. LLP

se zaměřením na spolupráci vzdělávacích institucí v regionu s partnery škol. Akce se konala v rámci odborníků expertů z Německa, Itálie, Portugalska, Estonska, Chorvatska, Turecka, ale i z Holandského Karibiku a samozřejmě z České republiky.

Smyslem těchto akcí je kooperace mezi partnery a zejména přejímání pozitivních zkušeností z různých regionů EU, hledání námětů na řešení společných či podobných problémů v oblasti rozvoje lidských zdrojů.

V uvedeném týdnu se do akce zapojili zástupci ISS v Chebu, DDM Sova Cheb, Gymnázium v Chebu, zástupci MÚ v Chebu, Hotelové školy v Mariánských Lázních, ale také hospodářské komory, krajské knihovny, hotely

Thermal a samozřejmě i ZČU v Plzni a Krajského úřadu v Karlových Varech. Zde účastníci obdrželi informace o řízení zejména středních škol, problematice jejich struktury a vytváření krajské koncepce rozvoje lidských zdrojů. Pro účastníky byla zajímavá zejména otázka spolupráce a koordinace řady subjektů od škol, přes obecní úřady a krajský úřad k firmám a dalším institucím, jehož ovlivnění vzdělanosti našeho kraje.

Požádáním předložené akce zapojujeme náš region do mezinárodní spolupráce v oblasti vzdělávání a také i zvyšujeme šance zadateli v České republice a našeho regionu o podporu jejich stáží v jiných zemích EU.

Ludvík Eger, prodáván FEK ZČU

Povodně 8: Obnova povodní zasažených nemovitostí

Důležitým krokem po povodni je také sanace zaplavené studny. Zde je opět třeba dbát pokynů odborníků a nepřít vodou do doby laboratorního ověření nezávadnosti.

S čištěním studny je lépe počkat až do doby, kdy voda v okolí studny opadne a půda začne na povrchu prosychat. Teprve pak je vhodné studnu odkryt.

Nejdříve musíme mechanicky vyčistit bezprostřední okolí studny a vnější stěny a vše opláchnout čistou vodou, popřípadě opravit vnější kryt studny. Následně vyčerpáme celý objem studny, odstraníme naplavené nečistoty a kal z vnitřku studny. Vyčerpávanou vodu a kal je nutné odvádět dostatečně daleko od vlastní i jakékoli jiné studny po sklonu terénu, aby se zabránilo druhotnému znečištění.

Poté je třeba opravit vnitřní stěny studny a čerpací zařízení s použitím koncentrovanějšího roztoku desinfekčního přípravku, vše znovu opláchnout čistou vodou a vyčerpát, nechat studnu naplnit vodou a v případě, že je voda kalná, pokračovat ve vypouštění a čerpání až do vymizení zákalu.

Studnu bychom měli desinfikovat přidáním prostředku pro desinfekci pitné vody (podle návodu k použití). Účinnost asanace je nutné ověřit laboratorními testy nejdříve 14

dni po provedené sanaci.

Samostatnou kapitolou je záchrana zaplaveného automobilu. Prvotní je nutné v případě uplatnění možného nároku na pojistivnost pořídit fotodokumentaci dokumentující výšku zaplavení a místo, případně obstarat zápis od policie nebo prizvat technika pojistovny.

Vozidlo nestartujte, neroztažte, neodtahujte na laně (z důvodu možného poškození brzd), nebezpečnější je vozidlo přepravit na odtažkovém autě nebo přívěsu. Vozidlo pak svezte k opravě do odborného servisu. Servis nemusí být značkový, ale měl by dodržovat technologické postupy oprav stanovených výrobcem a zohlednit v postupech zatopení vozů.

Vozidlo zaplavené při povodni zhruba nad středy kol, kdy je již zaplavena elektronika, může být zaplavením trvale znehodnoceno. U takto opravených vozidel hrozí reálné riziko výpadku a poruch chodu motoru. Nelze také vyloučit riziko výpadku systémů ovlivňující bezpečnost provozu. U vozidel opravených v autorizovaných servisech se provádí zápatem v servisní knize a vozidlo samotné se obvykle značí na určeném místě.

Odbor životního prostředí a zemědělství krajského úřadu KK, oddělení vodního hospodářství a havárií

První absolventi

Historicky první ročník absolventů vyšší odborné školy Střední zdravotnické a vyšší odborné školy v Chebu opustil brány školy. V pátek 10. června jsme slavnostně předali tituly diplomovaných specialistů oboru sociální práce prvním patnácti absolventům. Celý ročník byl mimořádně úspěšný, z patnácti absolventů sedm vyznamenanych a z toho pět absolvovalo se samými vyznamenáními. Tři roky tvrdé práce přinesly své ovoce. Třetího absolventu již získala práci v našem regionu právě díky získané kvalifikaci.

Mgr. Lucie Polková, zástupce ředitele pro VOŠ

